

Бахтано тунаро дивес/зес!
Честит рожден ден!

Д.ф.н. Асен Колев

Хоноруван преподавател в Пловдивския университет "Паисий Хилендарски". Автор на книгите "Мешерето, мит и действителност" и "Ромите и политическите партии".

Роден на 18 април 8 гр. Асеновград.

Величко Памуков, кларинетист от школата на известните музиканти Памукови. Роден на 19 април 8 гр. Котел

Ибро Лолов, световно известен акордеонист

Автор на десетки хора, рченици, ключици. Роден на 20 април 8 гр. София

Български ром проповядва Евангелието в Турция

Български ром от София проповядва вече втора година евангелизъм в гр. Беркам, Турция. 59-годишният Христо Чолаков, който е родом от град Хасково, през 1968 г. отбива военната си служба в столицата и там се запознава със своята съпруга, от която има две деца - Фанко и Митко.

Обръща се към божиято слово след като заболява тежко и лекарите не му дават надежда за успешен край от лечение. Разказва, че Божият син се явява в съня му и го съветва да се моли на Него, за да оздравее. Отчаян от думите на лекарите той започва да се моли и да оздравява. Не след дълго лекарите недоумяват как е възможно резултатите от изследванията да бъдат така безупречни. След това Христо решава да се занимава професионално с проповедническа дейност.

Винаги съм искал да проповядвам в мюсюлманска държава, казва пасторът. Мечтата му се сбъдва през 2004 г., когато му предлагат поста в южната ни съседка. "Веднага приех. Дори не се замислих." А може би е трябвало да помисли повече... След две години проповеди неговата църква привлича все повече и повече посетители. Естествено, на закоравелите във вярата си мохамедани, това не им се харесало, докато един ден не ги хванали и понабъртали. Христо и съпругата му се завръщат в София "докато нещата се поутомяват във времето". Сега пак са там и пак проповядват. Та нали и Господ се е върнал там от където е бил прокуден - казва Христо.

Зина ТЕНЕКЕДЖИЕВА

Изложба със свои картини откри в Лом на 8 април художникът Георги Стефанов. Всички картини бяха изкупени

Филмът "Историята на Исус за деца" на ромски език

Виждайки бъдещето на този филм, заключих да го преведем на ромски език. Искан да достигнем тези 10% от населението на България с благата вест на техния роден език. Знаейки за различията в диалектите и следвайки примера на превода Септуагинта на Библията се свързахме с 6 преводачи от различни области на България: Софийска, Ломска, Русенска, Пловдивска, Сливенска и Старозагорска. След като го преведоха ги събрахме на едно място и направихме един превод разбираем и достъпен за всички.

Направихме кастинг в два квартала на София за гласовете, които бяха необходими за дублажа. Ангажирахме студио и поканихме 2-ма души от САЩ да дойдат и да запишат гласовете. Дублажът продължи една седмица. Вярваме, че това ще заинтригува ромите в България. Интересът към филма Исус на техния роден език ще доведе до истинско оживление. Има нещо, което непрекъснато се повтаря в България в християнските среди. А именно, че ромите и турските езичници много бързо се палят, "но и много бързо гаснат". Това не е истина! Истината е, че малцина ходят и работят с тях. През 14-те години работа, взаимоотношения и приятел-

ства съм забелязал, че те не се различават от българите. Някой ще каже - а защо толкова бързо отпадат. Причината е в нас. Защото ние не следваме принципите на ученичеството. 2 Тим. 2:2. Някой е дал на нас, някой ни е обучил, някой ни е научил. Е как можем да обвиняваме, като ние не сме готови да дадем, обучим и научим. Кой българин би отишъл на църква и би се задържал в нея, ако на службите няма ерудирани пастир, който да споделя сърцето на Исус и Божиято слово в чистота и святост. Такива пастори не се раждат, но се изграждат. Ромите са изключително сърдечни хора. Когато грешат, си го казват и това изгражда погрешно впечатление за несериозност и лабилност. Когато

са видели нещо в някого, му го казват в лицето, което изгражда погрешно впечатление за конфликтност. За разлика от други, които като грешат го прикриват зад маската на лицемерието и когато имат нещо против някого - зад маската на двулчие. Досущ като по времето на Исус. Той отиде при грешните да ги призове за покаяние, а не при тези, които се мислеха за праведни. Грешно би било да се тегли на кантар сериозността на човешката душа и потенциала на нейните възможности. Та нима Бог не избра глупавите на света, за да посрами мъдрите; също Бог избра немошните на света, за да посрами силните.

РИЦ/РИС